

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

sp. zn. POZE-07463/2017-ERU

V Praze dne 23. srpna 2018

č. j. 07463-15/2017-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů“) ve správním řízení vedeném pod sp. zn. POZE-07463/2017-ERU zahájeném dne 11. října 2017 z moci úřední podle § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) s účastníkem řízení, kterým je držitel licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE], s nabytím právní moci dne 20. května 2008 (dále jen „platná licence“), a to podnikající fyzická osoba [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE] (dále též „účastník řízení“), zastoupený [REDAKCE], bytem [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání přestupků, a to tří přestupků dle § 91 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2017 (dále jen „energetický zákon, ve znění účinném do 31. prosince 2017“) a přestupku dle § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2017, rozhodl

takto:

I. Správní řízení vedené s účastníkem řízení, ve věci možného spáchání přestupku dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2017, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že od přesně nezjištěné doby do dne 11. října 2017 v rozporu s § 9 odst. 1 téhož zákona, v důsledku změny technických parametrů stávající provozovny s názvem [REDAKCE], ke které došlo nejpozději k datu 23. března 2017, což je datum konání fyzické kontroly Energetického regulačního úřadu, ze které vyplývá, že nejpozději k tomuto datu probíhala v provozovně s názvem [REDAKCE] rekonstrukce jednoho ze tří soustrojí, čímž došlo ke snížení celkového instalovaného elektrického výkonu na výkon 0,044 MW, což je v rozporu s údajem uvedeným v platné licenci, dle které má provozovna s názvem [REDAKCE] celkový instalovaný elektrický výkon ve výši 0,045 MW, neprodleně neoznámil předmětné změny Energetickému regulačnímu úřadu, se ve smyslu § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky, zastavuje.

II. Správní řízení vedené s účastníkem řízení, ve věci možného spáchání přestupku dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2017, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že nejpozději ode dne 20. dubna 2017 do dne 11. října 2017 v rozporu s § 9 odst. 1 téhož zákona, v důsledku změny technických parametrů provozovny s názvem [REDAKCE], ke které došlo nejpozději k datu 19. dubna 2017,

což je datum kdy byla vyhotovena zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení, vypracovaná revizním technikem panem [REDAKCE], ev. č. [REDAKCE], kterou účastník řízení doložil Energetickému regulačnímu úřadu v rámci provedené kontroly, ze které vyplývá, že nejpozději k tomuto datu byly v provozovně s názvem [REDAKCE] instalovány 3 generátory každý o výkonu 22 kW tedy 0,022 MW, čímž došlo k navýšení celkového instalovaného elektrického výkonu předmětné výroby na 66 kW tedy 0,066 MW, což je v rozporu s údajem uvedeným v platné licenci, dle které má provozovna s názvem [REDAKCE] celkový instalovaný elektrický výkon ve výši 0,045 MW, neprodleně neoznámil předmětné změny Energetickému regulačnímu úřadu, nepředložil doklady o těchto změnách a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, **se ve smyslu § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky, zastavuje.**

III. Správní řízení vedené s účastníkem řízení, ve věci možného spáchání přestupku dle § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2017, kterého se měl dopustit tím, že nejpozději ode dne 20. dubna 2017 do dne 11. října 2017 v rozporu s § 9 odst. 5 téhož zákona po změnách technických parametrů stávající provozovny s názvem [REDAKCE], uvedených ve výroku II. tohoto rozhodnutí, zahájil výkon licencované činnosti v této stávající provozovně před dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, **se ve smyslu § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky, zastavuje.**

IV. Účastník řízení **se uznává vinným z přestupku podle § 91 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 30. června 2017** (dále jen „energetický zákon, ve znění účinném do 30. června 2017“), kterého se dopustil tím, že v období od 19. května 2015 do 7. června 2017 v rozporu s § 9 odst. 1 téhož zákona, neprodleně neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu změnu rozhodnutí o udělení licence, a to změnu svého sídla, neboť ke dni 19. května 2015 došlo ke změně sídla účastníka řízení na adresu [REDAKCE], avšak na platné licenci je uvedena adresa [REDAKCE].

V. Podle § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů se účastníkovi řízení za spáchání přestupku dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona **ukládá pokuta ve výši 3 000 Kč** (slovy: tři tisíce korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 28818.

VI. Podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ve spojení s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 520/2005 Sb.“) se účastníkovi řízení dále ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 28818.

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod

Energetický regulační úřad (dále též „Úřad“ anebo „správní orgán“) zahájil dne 20. března 2017 kontrolu, jejímž předmětem bylo dodržování povinností daných ustanovením § 9 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. c) energetického zákona, ze strany účastníka řízení.

II. Kontrolní zjištění

Úřad provedl dne 23. března 2017 fyzickou kontrolu v místě provozovny účastníka řízení s názvem [REDAKCE] (dále též „výrobna“). Na základě získaných podkladů a kontrolních zjištění vyhotovil Úřad v rámci provedené kontroly sp. zn. 02838/2017-ERU dne 5. června 2017 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 02838-9/2017-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen dne 8. června 2017 (dále též „protokol o kontrole“).

V rámci provedené kontroly bylo zjištěno, že se výrobná nachází v katastrálním území [REDAKCE] na pozemcích parc. č. [REDAKCE] a parc. č. [REDAKCE], kdy dle výpisu z katastru nemovitostí prokazujícímu stav evidovaný k datu 23. února 2015 má vlastnické právo k 1/3 pozemku parc. č. [REDAKCE], 1/3 stavby, č. p. [REDAKCE] a 1/3 technologického vybavení na pozemcích parc. č. [REDAKCE] a parc. č. [REDAKCE] účastník řízení.

V rámci fyzické kontroly Úřadu bylo zjištěno, že elektrická energie je vyráběna na třech soustrojích (TG1, TG2 a TG3), z nichž se v době fyzické kontroly nacházela v předmětné výrobě pouze dvě úplná soustrojí TG2 a TG3 po rekonstrukci. TG2 sestávající se z turbíny (dle vyjádření účastníka řízení) výrobce KOSVIT Sezimovo Ústí, typ KPT800 o výkonu 0,022 MW a z generátoru (dle výrobního štítku) výrobce EMC Component, typ Y2-200LB6-B5, o výkonu 0,022 MW, přičemž toto soustrojí bylo v době fyzické kontroly v provozu. TG3 sestávající se z turbíny (dle vyjádření účastníka řízení) výrobce KOSVIT Sezimovo Ústí, typ KPT800, o výkonu 0,022 MW a z generátoru (dle výrobního štítku) výrobce EMC Component, typ Y2-200LB6-B5, o výkonu 0,022 MW, přičemž i toto soustrojí bylo v době fyzické kontroly v provozu. Celkový instalovaný výkon předmětné výrobní byl v době konání fyzické kontroly zjištěn ve výši 0,044 MW.

Revizním technikem panem [REDAKCE], ev. č. osvědčení [REDAKCE], byla dne 19. listopadu 2004 provedena revize elektrické instalace [REDAKCE], [REDAKCE] a dne 20. listopadu 2004 byla vyhotovena Zpráva o pravidelné revizi elektrického zařízení č. [REDAKCE], přičemž na str. 2 a 3 v odstavci 2. pole – elektrárna 1, je pod bodem 1/ uveden generátor 1 s asynchronním motorem o výkonu 15 kW, pod bodem 2/ generátor 2 s asynchronním motorem o výkonu 15 kW a celkový posudek zní, že revidovaná elektrická instalace vyhovuje normám ČSN, není nebezpečná osobám ani majetku a je při dodržení bezpečnostních předpisů schopná bezpečného provozu.

Dne 19. dubna 2017 byla revizním technikem panem [REDAKCE], ev. č. osvědčení [REDAKCE] provedena revize objektu [REDAKCE] a tentýž den byla vyhotovena Zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení (dále též „zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení“), kde je na str. 1 jako zdroj elektrického proudu uváděn asynchronní generátor 3x22 kW o celkovém výkonu 66 kW a celkový posudek zní, že generátor a jeho

instalace jsou schopny bezpečného provozu.

Revizním technikem panem [REDAKCE], ev. č. [REDAKCE] byla dne 19. dubna 2017 provedena kontrola nastavení ochran a tentýž den byl vyhotoven protokol o zapojení generátorů, dle platných norem a předpisů.

Fyzickou kontrolou bylo zjištěno, že ke dni konání fyzické kontroly, tzn. ke dni 23. března 2017, byly ve výrobně v provozu dva zdroje o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 0,044 kW, kdy počet zdrojů a celková hodnota instalovaného výkonu neodpovídala počtu zdrojů a hodnotě celkového instalovaného elektrického výkonu provozovny, které jsou uvedeny v platné licenci, kde jsou uvedeny tři zdroje a celkový instalovaný elektrický výkon o hodnotě 0,045 MW.

Z podkladů a dokumentů dodaných účastníkem řízení Úřad zjistil, že nejpozději ode dne 19. dubna 2017, tj. ode dne vyhotovení Zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení, jsou v předmětné výrobně instalovány tři zdroje o celkovém elektrickém výkonu výroby 0,066 MW. Tato hodnota instalovaného výkonu neodpovídá hodnotě celkového instalovaného elektrického výkonu provozovny, která je uvedena v platné licenci, a to hodnotě 0,045 MW.

V závěru protokolu o kontrole bylo konstatováno, že účastník řízení tím, že neprodleně neoznámil Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle § 5 energetického zákona a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7 energetického zákona, nepředložil o nich doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, porušil tak povinnosti dané ustanovením § 9 odst. 1 energetického zákona, a to tím, že nejpozději ode dne fyzické kontroly předmětné výroby byla předmětná výroba provozována o nižším celkovém instalovaném elektrickém výkonu předmětné výroby, tj. o výkonu 0,044 MW, než je celkový instalovaný elektrický výkon předmětné výroby uvedený v platné licenci, tj. výkon 0,045 MW. Dále nejpozději ode dne 19. dubna 2017, tj. ode dne vyhotovení Zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení, je předmětná výroba provozována o vyšším celkovém instalovaném elektrickém výkonu, tj. o výkonu 0,066 MW, než je celkový instalovaný elektrický výkon uvedený v platné licenci, tj. výkon 0,045 MW.

Dne 9. června 2017 byl Úřadu doručen přípis, ve kterém účastník řízení uvedl, že ke kontrole výroby přikládá odpověď společnosti E.ON na jeho žádost s dovětkem, že tímto považuje účastník řízení celou kontrolu za uzavřenou. K tomuto přípisu účastník řízení přiložil emailovou komunikaci se společností E.ON Česká republika, ze které je patrné, že účastník řízení po společnosti E.ON Česká republika žádal vyhledávání starých smluv/požadavky kontroly, na kterou mu bylo odpovězeno, že v roce připojení výroby do provozu, tedy v roce 1997, nebyly společností E.ON Česká republika tyto doklady vyžadovány, tudíž nejsou archivovány.

III. Průběh správního řízení

S ohledem na výše uvedené po prostudování všech podkladů obsažených v kontrolním spise, sp. zn. 02838/2017-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 10. července 2017, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání účastník řízení dopustil a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti a skutečnosti daného případu, proto v rámci vedeného správního řízení vydal rozhodnutí č. j. 07463-6/2017-ERU

ze dne 7. prosince 2017, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 21. prosince 2017 (dále též „rozhodnutí č. j. 07463-6/2017-ERU“ nebo také „přezkoumávané rozhodnutí“), kterým byla účastníkovi řízení za spáchání přestupku dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona a § 91 odst. 1 písm. h) téhož zákona uložena pokuta ve výši 30 000 Kč, povinnost uhradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč a opatření k nápravě spočívající v povinnosti odstranit protiprávní stav.

Účastník řízení podal dne 6. ledna 2018 rozklad proti rozhodnutí č. j. 07463-6/2017-ERU, který byl rozhodnutím Rady Úřadu č. j. 07463-11/2017-ERU ze dne 26. dubna 2018 jako opožděný zamítnut.

IV. Zkrácené přezkumné řízení

Rada Úřadu jako nadřízený správní orgán (dále též „nadřízený správní orgán“) vydala ve zkráceném přezkumném řízení rozhodnutí o přezkumu, kterým bylo rozhodnuto o zrušení rozhodnutí č. j. 07463-6/2017-ERU a vrácení věci Úřadu k novému projednání.

V rozhodnutí o přezkumu, je uvedeno, že po podrobném přezkoumání rozhodnutí č. j. 07463-6/2017-ERU a po posouzení námitek účastníka řízení uplatněných v rozkladu, shledal nadřízený správní orgán důvody pro zrušení rozhodnutí č. j. 07463-6/2017-ERU v přezkumném řízení, neboť dospěl k závěru, že bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

Nadřízený správní orgán uvedl v rozhodnutí o přezkumu, že z podkladů založených ve správním spise bez důvodných pochybností nevyplyvá, že skutečně došlo ke změně technických parametrů výroby elektřiny v rámci této provozovny, v důsledku níž došlo ke změně výše celkového instalovaného výkonu v rozporu s platnou licencí, ve které je uveden celkový instalovaný výkon 0,045 MW, a to nejprve snížením na hodnotu 0,044 MW a následně zvýšením na hodnotu 0,066 MW, a že by tedy měl účastník řízení povinnost tyto změny Úřadu oznámit, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Dále nadřízený správní orgán uvedl v rozhodnutí o přezkumu, že důvodné jsou námitky účastníka řízení, pokud jde o jeho zbývající údajné přestupky spáchané v souvislosti se změnou technických parametrů výroby elektřiny v předmětné výrobě, v důsledku níž došlo ke změně výše celkového instalovaného výkonu v rozporu s licencí. A to bez ohledu na to, že se nadřízený správní orgán neztotožňuje s těmi námitkami účastníka řízení, že pokud by došlo ke snížení celkového instalovaného výkonu výroby elektřiny, není nutné takovou změnu vůbec oznamovat, či snad dokládat a žádat o změnu licence. Byť by účastník řízení snížil výkon energetického zařízení oproti výkonu uvedenému na licenci, přesto by byla u tohoto opomenutí naplněna materiální stránka přestupku, pokud by účastník řízení provedl zásah do technických parametrů zařízení a Úřad by nemohl v důsledku neoznámení takového postupu relevantně vyhodnotit, zda se nejedná o skutečnost způsobující nutnost změny udělené licence či nutnost doložení a posouzení nových podkladů k prokázání splnění všech podmínek pro udělení licence. V konečném důsledku by tak Úřad nemohl zjistit, zda vůbec takto změněné zařízení nadále splňuje podmínky technických předpokladů jeho provozování a minimálně oznámení takové změny Úřadu je tedy nezbytné.

Jiná situace je dle nadřízeného správního orgánu ovšem v případě neoznámení změny

sídla účastníka řízení. Účastník řízení se mylí, pokud se domnívá, že od 1. ledna 2016, tedy od účinnosti novely energetického zákona provedené zákonem č. 131/2015 Sb., nemá povinnost oznámit takovou změnu, pokud se jedná o změnu již zapsanou v základních registrech. V případě takové změny totiž pouze odpadla jeho povinnost předložit o ní doklady a požádat o změnu licence. Účastník řízení měl povinnost neprodleně změnu svého sídla oznámit, když tento protiprávní stav trvá od 19. května 2015, jakkoli se jedná o pochybení nižší společenské škodlivosti.

Nadřízený správní orgán dále v rozhodnutí o přezkumu uvedl, že po přezkoumání rozhodnutí č. j. 07463-6/2017-ERU, je nutné ho zrušit a věc vrátit k novému rozhodnutí (projednání), protože nebyl na základě shromážděných a vyhodnocených podkladů řádně zjištěn skutkový stav a rozhodnutí není přezkoumatelné. Účastník řízení dle nadřízeného správního orgánu oprávněně namítá, že Úřad prováděl kontrolu předmětné výrobní v době probíhající rekonstrukce, kdy se v kontrolované provozovně nacházela pouze dvě úplná soustrojí, která byla v té době v provozu. Třetí soustrojí bylo rekonstruováno a v provozovně se nacházela jen turbína. Pouze na základě skutečnosti, že se v rekonstruované provozovně aktuálně nacházela a byla v provozu dvě soustrojí, každé o výkonu 0,022 MW, totiž nelze automaticky bez dalšího uzavřít, že účastníkovi řízení vznikla povinnost takovou změnu Úřadu oznámit. Prvostupňový správní orgán se totiž nijak blíže nevyjádřil k otázce, kdy vlastně vzniká povinnost oznamovat Úřadu předmětné změny v případě, když probíhá rekonstrukce energetického zařízení, tj. kdy zařízení z povahy věci může procházet více změnami během krátkého období. Pokud tedy kontrola Úřadu proběhla právě v průběhu takové rekonstrukce, kdy účastník řízení měnil původní tři zdroje za nové tři zdroje o vyšším výkonu, bylo by nepochybně přehnaně formalistické po účastníkovi řízení požadovat, aby takto případně vzniklé rozdíly celkového instalovaného výkonu provozovny oproti platné licenci okamžitě průběžně den za dnem oznamoval Úřadu.

Nadřízený správní orgán dále v rozhodnutí o přezkumu uvedl, že je nutné vytknout také tvrzení o navýšení celkového instalovaného výkonu provozovny v rozporu s platnou licencí na hodnotu 0,066 MW. K tomuto závěru se dle nadřízeného správního orgánu dospělo pouze na základě zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení ze dne 19. dubna 2017 (jejímž předmětem byla elektrická instalace výrobní), vypracované revizním technikem p. [REDAKCE], ev. č. [REDAKCE], kterou účastník řízení doložil Úřadu v rámci provedené kontroly a která se mj. zmiňuje o správnosti zapojení tří instalovaných generátorů, každého o výkonu 0,022 MW. Nadřízený správní orgán dále uvedl, že změna celkového instalovaného výkonu provozovny spočívající v jeho navýšení však provedenou kontrolou ani v následném správním řízení spolehlivě prokázána bez důvodných pochybností nebyla, když faktickou instalaci třetího generátoru účastník řízení rozporuje také ve svém opožděném rozkladu. Pokud účastník řízení namítá, že Úřad nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v důsledku toho nesprávně rozhodl o spáchání přestupku, je taková námitka důvodná. Úřad totiž dostatečně nevyhodnotil obsah výše uvedené revizní zprávy z toho pohledu, zda tato nepopisuje pouze revizi elektrické instalace výrobní a nikoli jednotlivé generátory a celkový instalovaný výkon, což by ovšem znamenalo, že instalace, natož provozování třetího zdroje, by nemohly být touto revizní zprávou prokázány.

Dále nadřízený správní orgán uvedl, že přezkoumávané rozhodnutí, tj. rozhodnutí č. j. 07463-6/2017-ERU je navíc vnitřně rozporné, když Úřad účastníkovi řízení vytýká, že neoznámil změnu zařízení spočívající v navýšení výkonu z 0,044 MW na 0,066 MW, nepředložil doklady o této změně a nepožádal o změnu licence, ačkoli tyto závěry dovozuje z výše uvedené zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení, kterou sám účastník řízení

doložil Úřadu v rámci provedené kontroly. Tedy i v případě, že by k navýšení celkového instalovaného výkonu výrobní elektřiny skutečně došlo, nevypořádal se Úřad dostatečně s otázkou, jaké účinky má doložení podkladů v rámci kontroly (resp. s otázkou způsobu zákonem požadovaného doložení podkladů) a do jakého data tedy účastník řízení vlastně měl být s plněním těchto povinností v prodlení. Přisvědčit je, dle nadřízeného správního orgánu, nutno i námitce účastníka řízení, pokud jde o záměnu formální a materiální stránky přestupku, ze strany prvostupňového správního orgánu. Úřad se totiž v přezkoumávaném rozhodnutí věnuje toliko objektu přestupku jako jednomu ze znaků skutkové podstaty projednávaných přestupků a naplnění jejich formálních znaků. To však mylně pokládá za vypořádání se s materiální stránkou přestupku. V čem však skutečně spatřuje možnou společenskou škodlivost údajného opomenutí účastníka řízení, s výjimkou typové společenské škodlivosti vyplývající z označení určitého jednání za trestné, nijak nezmiňuje. Přitom je nesporné, že právně závadné jednání, resp. opomenutí účastníka řízení musí vykazovat určitou konkrétní míru společenské škodlivosti, má-li být kvalifikováno jako přestupek. Tuto společenskou škodlivost je vždy nutné posuzovat ve vztahu k porušené povinnosti, jež se dotýká chráněného společenského zájmu a hodnot chráněných energetických zákonem, tedy právě výše uvedeného objektu přestupku.

V závěru rozhodnutí o přezkumu nadřízený správní orgán uvedl, že vzhledem k výše uvedeným skutečnostem, dospěl ve zkráceném přezkumném řízení k závěru, že rozhodnutí č. j. 07463-6/2017-ERU bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, a proto je nezbytné je dle § 97 odst. 3 správního řádu zrušit a věc vrátit Úřadu k novému projednání. Při novém projednání a rozhodnutí věci bude Úřad s ohledem na vytýkané vady vázán právním názorem vyjádřeným v tomto rozhodnutí, tj. v rozhodnutí o přezkumu.

Správní orgán v rámci vrácení věci a nového projednání vypravil dne 15. června 2018 vyrozumění o pokračování v řízení a možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, č. j. 07463-13/2017-ERU, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 19. června 2018. Účastník řízení do dne vydání tohoto rozhodnutí žádné vyjádření Úřadu nezaslal.

V. Popis skutkového stavu

Provedenou fyzickou kontrolou výrobní bylo zjištěno, že ke dni konání fyzické kontroly, tzn. ke dni 23. března 2017, kdy v předmětné výrobně účastníka řízení probíhala rekonstrukce, byly v této výrobně v provozu dva zdroje o celkovém instalovaném elektrickém výkonu předmětné výrobní 0,044 MW, kdy počet zdrojů a celková hodnota instalovaného výkonu neodpovídala počtu zdrojů a hodnotě celkového instalovaného elektrického výkonu provozovny, které jsou uvedeny v platné licenci, kde jsou uvedeny tři zdroje a celkový instalovaný elektrický výkon ve výši 0,045 MW.

Účastník řízení dále předložil Úřadu zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení, ze které vyplývá, že v předmětné výrobně byly instalovány 3 generátory každý o výkonu 22 kW (0,022 MW), což představovalo celkový instalovaný elektrický výkon výrobní ve výši 66 kW (0,066 MW).

Dále bylo provedenou kontrolou zjištěno, že z veřejné části živnostenského rejstříku vyplývá, že ke dni 19. května 2015 došlo ke změně sídla účastníka řízení, a to na adresu [REDAKCE], avšak na platné licenci je uvedena adresa [REDAKCE].

VI. Právní hodnocení

VI. I. Použitá právní úprava

Dle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Výrok I až III rozhodnutí

Dne 1. července 2017 vstoupil v účinnost zákon o odpovědnosti za přestupky, který podle § 1 upravuje podmínky odpovědnosti za přestupek, druhy správních trestů a ochranných opatření a zásady pro jejich ukládání, postup před zahájením řízení o přestupku a postup v řízení o přestupku.

Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon o odpovědnosti za přestupky a energetický zákon, ve znění účinném do 31. prosince 2017.

Dle § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku, podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Dle § 2 odst. 6 téhož zákona pachateli lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.

Zákon o odpovědnosti za přestupky nebyl od nabytí své účinnosti dosud novelizován. Energetický zákon, ve znění účinném do 31. prosince 2017 byl v době od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován pouze jedenkrát, a to s účinností od 1. ledna 2018, kdy nabyl účinnosti energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů.

S ohledem na § 2 odst. 1 a 6 zákona o odpovědnosti za přestupky proto správní orgán porovnal všechna relevantní ustanovení energetického zákona i jeho novelizovaného znění a dospěl k závěru, že zůstala zachována jak obsahová totožnost konkrétních zákonem stanovených povinností, které jsou relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, tak též jejich trestnost z hlediska porážení porušení právní povinnosti pod kategorií přestupku. Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákona pozdějšího a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2017 a zákona o odpovědnosti za přestupky).

Výrok IV a V rozhodnutí

Dle § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. červencem 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Jak právní úprava odpovědnosti za správní delikt, resp. přestupek držitele licence dle energetického zákona, ve znění účinném před 1. červencem 2017, tak i právní úprava

odpovědnosti za přestupek držitele licence dle zákona o odpovědnosti za přestupky je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tj. odpovědnost je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, ve znění účinném do 30. června 2017, obdobně jako § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku. Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání přestupku se použije právní úprava účinná v době spáchání přestupku, tj. právní úprava dle energetického zákona, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přestupek dle zákona o odpovědnosti za přestupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Na odpovědnost podnikající fyzické osoby (účastníka řízení) za přestupek, se dle § 23 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, použijí obdobně ustanovení § 20 a § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Dle § 22 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky je podnikající fyzická osoba (účastník řízení) pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo při jejím podnikání nebo v přímé souvislosti s ním a podnikající fyzická osoba svým jednáním porušila právní povinnost, která je uložena podnikající fyzické osobě.

Dle § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu dle zákona o odpovědnosti za přestupky, je-li to pro pachatele výhodnější.

Co se týče druhu a výměry sankce správní orgán uvádí, že z porovnání obsahu příslušných ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky a energetického zákona, ve znění účinném do 30. června 2017 (včetně všech jeho následných novelizací) rovněž zjistil, že je pro účastníka řízení výhodnější, aby při určování sankce a výměry sankce za vytýkané jednání použil ustanovení obsažená v zákoně pozdějším, tj. v zákoně o odpovědnosti za přestupky a energetickém zákoně.

Správní orgán pro úplnost uvádí, že rovněž otázku zániku odpovědnosti účastníka řízení posuzoval dle zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť dle § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, se ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Za přestupek podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, ve znění účinném do 30. června 2017 lze uložit podle § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Energetický zákon za přestupek dle § 91 odst. 1 písm. b) neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu, jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v § 42 až 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle energetického zákona, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání přestupku postupoval dle části druhé hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky a energetického zákona, který vyhodnotil jako pro pachatele příznivější, jak dále vyplývá z části VII. „Uložení správního trestu“ odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Správní orgán pro úplnost dodává, že se rovněž neopomněl zabývat otázkou, zda jednání účastníka řízení vymezené ve výrocích I až IV mohlo naplnit znaky přestupku (správního deliktu) po celou dobu jeho trvání. Po vyhodnocení všech relevantních právních norem, a to jak zákonných tak podzákonných předpisů, dospěl správní orgán k závěru, že jednání účastníka řízení vymezené ve výrocích I až IV bylo po celou dobu jeho trvání v příslušné účinné právní normě označeno jako protiprávní a bylo možno za něj uložit sankci.

VI. II. Obecný právní rámec

Přestupku ve smyslu § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, ve znění účinném do 30. června 2017 a energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2017 (dále jen „energetický zákon“) se dopustí držitel licence tím, že neoznámí neprodleně změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, nepředloží o nich doklady nebo neoznámí nejpozději do 30. dubna Úřadu souhrnné změny svých energetických zařízení za uplynulý kalendářní rok u nově vybudovaných nebo získaných energetických zařízení na svých vymezených územích nebo nepožádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle § 9 odst. 1 téhož zákona.

Dle § 9 odst. 1 energetického zákona je držitel licence povinen neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle § 5 a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence. Povinnost předložit doklady a požádat o změnu se nevztahuje na změny již zapsané v základních registrech a na nová energetická zařízení provozovatele přenosové soustavy, provozovatele přepravní soustavy, provozovatele distribuční soustavy a držitele licence na rozvod tepelné energie, která byla vybudována v rámci území, na nichž je příslušný provozovatel energetického zařízení držitelem odpovídající licence.

Přestupku dle § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že zahájí výkon licencované činnosti v rozporu s § 9 odst. 5 energetického zákona.

Dle § 9 odst. 5 energetického zákona platí, že v případě rozšíření počtu provozoven, změny technických parametrů stávajících provozoven nebo změny rozsahu vymezeného

území je držitel licence oprávněn zahájit výkon licencované činnosti v těchto provozovnách nebo na vymezeném území dnem právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

Dle § 7 odst. 2 písm. a) energetického zákona žádost o udělení licence fyzické osobě obsahuje jméno a příjmení, trvalý pobyt, rodné číslo, pokud bylo přidělené, nebo datum narození; ustanoví-li odpovědného zástupce, též tyto údaje týkající se odpovědného zástupce.

Dle § 3 písm. b) zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o základních registrech“), je základním registrem základní registr právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci (dále jen „registr osob“).

Dle § 25 písm. e) zákona o základních registrech jsou subjekty, o nichž se vedou údaje v registru osob, podnikající fyzické osoby.

Dle § 26 odst. 2 písm. o) téhož zákona je referenčním údajem, který se vede v registru osob, adresa sídla osoby.

VI. III. Právní posouzení skutku

Správní orgán se v rámci vrácení věci a nového projednání s ohledem na závazný právní názor nadřízeného správního orgánu zabýval otázkou možného spáchání přestupku dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2017, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v přesně nezjištěné době do dne 11. října 2017 v rozporu s § 9 odst. 1 téhož zákona, v důsledku změny technických parametrů stávající výroby, ke které došlo nejpozději k datu 23. března 2017, což je datum konání fyzické kontroly Úřadu, ze které vyplývá, že nejpozději k tomuto datu probíhala ve výrobně rekonstrukce jednoho ze tří soustrojí, čímž došlo ke snížení celkového instalovaného elektrického výkonu na výkon 0,044 MW, což je v rozporu s údajem uvedeným v platné licenci, dle které má výroba celkový instalovaný elektrický výkon ve výši 0,045 MW, neprodleně neoznámil předmětné změny Úřadu.

Dále se správní orgán zabýval otázkou možného spáchání přestupku dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2017, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že nejpozději od 20. dubna 2017 do dne 11. října 2017 v rozporu s § 9 odst. 1 téhož zákona, v důsledku změny technických parametrů výroby, ke které došlo nejpozději k datu 19. dubna 2017, což je datum kdy byla vyhotovena výchozí zpráva o revizi elektrického zařízení, kterou účastník řízení doložil Úřadu v rámci provedené kontroly, ze které vyplývá, že nejpozději k tomuto datu byly ve výrobně instalovány 3 generátory každý o výkonu 22 kW tedy 0,022 MW, čímž došlo k navýšení celkového instalovaného elektrického výkonu předmětné výroby na 66 kW tedy 0,066 MW, což je v rozporu s údajem uvedeným v platné licenci, dle které má výroba celkový instalovaný elektrický výkon ve výši 0,045 MW, neprodleně neoznámil předmětné změny Úřadu, nepředložil doklady o těchto změnách a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Dále se správní orgán zabýval otázkou možného spáchání přestupku dle § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2017, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že nejpozději od 20. dubna 2017 do dne 11. října 2017 v rozporu

s § 9 odst. 5 téhož zákona po změnách technických parametrů stávající výroby, uvedených ve výroku II. tohoto rozhodnutí, zahájil výkon licencované činnosti v této stávající výrobě před dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

S ohledem na vyslovené závazné právní názory nadřízeného správního orgánu dospěl správní orgán k závěru, že v daném případě skutečně není zjištěn stav věci, o kterém nemá správní orgán důvodné pochybnosti ve vztahu k nutnosti plnění zákonem stanovených povinností vyplývajících z ustanovení § 9 odst. 1 a odst. 5 energetického zákona. Skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, pak s ohledem právě na v době kontroly probíhající rekonstrukci výroby, kterážto zákonem vyloučena není, není dle názoru správního orgánu možné dodatečně zjistit. V dané věci správní orgán současně uvádí, že ani z účastníkem řízení předložené výchozí zprávy o revizi elektrického zařízení, nelze spolehlivě konstatovat, že v předmětné výrobě účastníka řízení došlo k takovým změnám, které mají za důsledek nutnost plnění zákonem stanovených povinností vyplývajících z § 9 odst. 1 a odst. 5 energetického zákona. Dle názoru správního orgánu by bylo možné posoudit plnění povinností dle § 9 odst. 1 a odst. 5 energetického zákona ze strany účastníka řízení od okamžiku ukončení rekonstrukce, neboť právě provedenou rekonstrukcí mohlo dojít např. ke změně technických parametrů výroby. Toto období (po dokončení rekonstrukce) však nebylo předmětem kontroly ze strany Úřadu a není tedy ani předmětem tohoto správního řízení.

S ohledem na výše uvedené nelze spolehlivě vyslovit závěr o spáchání přestupku dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona a § 91 odst. 1 písm. h) téhož zákona, kterých se měl účastník řízení dopustit shora popsáním jednáním, rozhodl správní orgán s nezbytnou aplikací zásady *in dubio pro reo* (v pochybnostech ve prospěch obviněného), v souladu s vysloveným závazným právním názorem nadřízeného správního orgánu, výroky I., II. a III. tohoto rozhodnutí o zastavení vedeného správního řízení ve smyslu § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť spáchání skutků, o kterých se vede řízení, nebylo obviněnému (účastníkovi řízení) prokázáno.

Správní orgán se dále zabýval otázkou možného spáchání přestupku dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že neprodleně v rozporu s § 9 odst. 1 energetického zákona neoznámil Úřadu změnu svého sídla, a to s ohledem na závazný právní názor nadřízeného správního orgánu vyslovený v rozhodnutí o přezkumu, kdy nadřízený správní orgán uvedl, že v případě takové změny, tj. změny sídla účastníka řízení, pouze odpadla povinnost předložit o ní doklady a požádat o změnu licence, avšak účastník řízení měl povinnost neprodleně změnu svého sídla oznámit Úřadu, když tento protiprávní stav trvá od 19. května 2015, jakkoli se jedná o pochybení nižší společenské škodlivosti.

Ve vztahu k výše uvedenému správní orgán uvádí, že účastník řízení, je držitelem licence, který nemá ve smyslu § 9 odst. 1 energetického zákona v případě změny svého sídla povinnost o této změně neprodleně předložit doklady a požádat o změnu licence, neboť se jedná o skutečnost zapisovanou do základního registru. Z § 9 odst. 1 energetického zákona však i v takovém případě vyplývá povinnost změnu sídla neprodleně oznámit Úřadu.

Nejpozději dne 15. května 2015, jak vyplývá z veřejné části živnostenského rejstříku, došlo ke změně adresy sídla účastníka řízení z adresy [REDAKCE] (uvedené v platné licenci) na adresu [REDAKCE]. Účastník řízení byl tak v souladu s dikcí § 9 odst. 1 energetického zákona povinen tuto změnu

neprodleně oznámit Úřadu. Nejpozději následujícího dne tedy 16. května 2015 tak účastníkovi řízení vznikla povinnost neprodleně oznámit předmětnou změnu Úřadu.

Co se týče výkladu pojmu „neprodleně“ správní orgán se plně ztotožňuje s názorem Městského soudu v Praze uvedeným v rozsudku ze dne 22. října 2008, č. j. 9 Ca 144/2007 - 27, dle něhož je pojem „neprodleně“ nutno vykládat ve smyslu obecného základu jazyka, v němž tento pojem znamená „bez zbytečného prodlení“, „ihned“, „okamžitě“, „bez zmeškání“ apod. Lhůtu takto určenou je tak třeba počítat právě na dny, maximálně týdny. V daném případě totiž pro držitele licence není nikterak časově náročné či jinak komplikované správnímu orgánu skutečnost, že došlo ke změně jeho sídla oznámit, neboť k tomuto úkonu si nemusí opatřovat žádné podklady ani jiné náležitosti, které by k datu provedení zápisu o této změně do obchodního rejstříku neměl k dispozici. Správnímu orgánu jednoduše postačí tuto skutečnost oznámit a odkázat právě na zápis v obchodním rejstříku.

Pokud tedy zákon stanoví, že má být úkon tohoto charakteru proveden neprodleně, lze ze strany správního orgánu akceptovat časovou prodlevu při provedení takového úkonu v řádu několika dnů, případně týdnů, jelikož se jedná o úkon velmi jednoduchý.

V daném případě se jedná o trvalý přestupek, tedy takový delikt, kdy pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popřípadě, jímž udržuje protiprávní stav, aniž jej vyvolal. Jednání, jímž pachatel udržuje protiprávní stav, závadný z hlediska správního práva, tvoří jeden skutek a jeden delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu. Neplnění oznamovací povinnosti subjektem, jemuž taková povinnost svědčí, je považováno za trvalý delikt rovněž v judikatuře správních soudů (viz analogicky např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27. května 2015, č. j. 29 A 35/2013 - 38) i v literatuře (viz např. Prášková, H. *Základy odpovědnosti za správní delikty*. C. H. Beck, 2013, s. 215 a násl.).

Dne 8. června 2017 byl účastníkovi řízení doručen protokol o kontrole. Od tohoto okamžiku bylo účastníkovi řízení známo, že Úřad má k dispozici informaci o tom, že došlo ke změně adresy sídla účastníka řízení. Toto datum považuje správní orgán za okamžik, kdy bylo ukončeno udržování protiprávního stavu vyvolaného jednáním účastníka řízení. Účastník řízení tak měl povinnost oznámit změnu sídla Úřadu až do dne tomuto datu předcházejícímu, tj. do dne 7. června 2017. Správní orgán je toho názoru, že dovozovat trvání protiprávního stavu vyvolaného účastníkem řízení i poté, co účastník řízení sice stále svou povinnost ohlásit změnu svého sídla vůči Úřadu nesplnil, avšak měl již k dispozici informaci, že je Úřadu tato skutečnost známa, by bylo přehnaně formalistické a v rozporu s účelem § 9 odst. 1 energetického zákona. Takto vymezená délka trvání protiprávního stavu je navíc správním orgánem stanovena nesporně ve prospěch účastníka řízení.

VI. IV. Formální a materiální stránka přestupku

S ohledem na výše uvedené dospěl správní orgán k závěru, že byly naplněny formální znaky přestupku dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se dopustil porušením § 9 odst. 1 energetického zákona tím, že předmětnou změnu svého sídla neprodleně neoznámil Úřadu, a za který je účastník řízení jakožto držitel licence jednoznačně odpovědný.

V souvislosti s naplněním formální stránky přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (škodlivosti přestupku pro společnost)

tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro přestupky. K trestnosti přestupku nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty přestupku, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako přestupek, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka přestupku a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo. Také prosté porušení administrativního pořádku, jako např. provozování licencované činnosti v rozporu s podmínkami, za nichž byla licence udělena, přitom může bez dalšího naplnit typovou společenskou nebezpečnost (škodlivost).

Ačkoliv v případě, kdy nenastaly významné okolnosti, které by vyloučily naplnění materiální stránky přestupku, není třeba její naplnění zvlášť odůvodňovat (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. srpna 2012, č. j. 9 As 34/2012 - 28), správní orgán se přesto otázkou, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením energetického zákona chráněn a v jaké intenzitě byl posuzovaným jednáním účastníka řízení zasažen, zabýval.

V posuzovaném případě účastník řízení porušil povinnost stanovenou § 9 odst. 1 energetického zákona. Účelem tohoto ustanovení je zajistit zájem společnosti na tom, aby držitel licence oznamoval změnu podmínek spojených s vykonávanou licencovanou činností, a pokud se taková změna týká rozhodnutí o udělení licence, aby v zákonem stanovených případech požádal o změnu rozhodnutí o udělení licence. Tímto způsobem je prostřednictvím zákona zajištěno, že licencovaná činnost bude i v době po udělení licence vykonávána pouze v takovém rozsahu a takovým způsobem, jež byly udělenou licencí povoleny, a pokud by mělo dojít ke změně, bude tato změna posouzena ve správním řízení o změně rozhodnutí o udělení licence. Podstatou výše uvedené zákonem stanovené povinnosti je tak zajistit zájem společnosti na tom, aby licencovaná činnost byla vždy vykonávána až po přezkoumání splnění všech zákonných podmínek, které jsou pro její výkon stanoveny v příslušných ustanoveních energetického zákona. V neposlední řadě je zájem společnosti na řádném plnění povinností držitelů licence dán i tím, že jen při řádném plnění povinností ze strany příslušných subjektů může být odpovídajícím způsobem vykonávána státní správa na úseku regulace v energetice.

Jednání, resp. opomenutí účastníka řízení se týká údajů, které jsou stanoveny jako povinné náležitosti žádosti o udělení licence. Údaj o změně sídla navíc nelze považovat za údaj čistě administrativní. Ač tento údaj nemá přímý dopad na technický stav příslušné výroby, ani na spolehlivost a bezpečnost jejího provozu, může nepřesná informace o místě sídla příslušného držitele licence ztížit výkon státní správy na úseku regulace v energetice, a to například v oblasti výkonu dozoru a kontroly v energetických odvětvích z důvodu faktické dosažitelnosti účastníka řízení, možnosti doručování písemností ze strany správního orgánu apod. (Analogicky viz např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. září 2015, č. j. 22 A 113/2013 - 40, v němž soud dospěl k závěru, že objektem deliktu spočívajícím v neplnění oznamovací povinnosti vůči orgánu státní správy je i řádný výkon kontrolní činnosti správních orgánů.) Je tedy nutné, aby držitel licence důsledně dodržoval všechny

povinnosti, které mu právní předpisy pro energetické odvětví ukládají. Účastník řízení nadto svou zákonnou povinnost neplnil dlouhodobě. Správní orgán proto dospěl k závěru, že v jednání účastníka řízení spatřuje takovou závažnost (škodlivost), která postačuje pro vyslovení závěru o existenci materiální stránky přestupku.

VI. V. Odpovědnost za přestupek

Správní orgán se zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v § 91d odst. 1 energetického zákona, ve znění účinném do 30. června 2017, zprošťující účastníka řízení odpovědnosti za přestupek, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici s ohledem na výše uvedené, však nevyplyvá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, tedy zánik odpovědnosti za spáchání předmětného přestupku. Lze tak konstatovat, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinností zabránil.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přestupku podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, ve znění účinném do 30. června 2017.

VII. Uložení správního trestu

Dle § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (a) napomenutí, (b) pokuty, (c) zákazu činnosti, (d) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty anebo (e) zveřejnění rozhodnutí o přestupku. Dle § 36 téhož zákona lze správní trest uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty. Napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Z povahy provedení přestupku nepřipadá v úvahu uložit účastníkovi řízení správní trest propadnutí věci nebo propadnutí náhradní hodnoty ve smyslu § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky. Uložení správního trestu ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku ve smyslu § 47 odst. 2 a § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přichází v úvahu jen tehdy, pokud to zákon výslovně stanoví. V posuzovaném případě je tak možno účastníkovi řízení uložit pouze trest ve formě napomenutí nebo pokuty.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu a závažnost přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu § 37 písm. a) a § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký.

Správní orgán proto přistoupil k uložení správního trestu ve formě pokuty dle § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky, což správní orgán s ohledem na rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech v daném případě vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné.

Dle § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky lze pokutu uložit ve výši stanovené zákonem. Není-li výše pokuty zákonem stanovena, pokutu lze uložit ve výši nepřesahující částku 1 000 Kč.

Za přestupek podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, ve znění účinném do 30. června 2017 lze uložit podle § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Při stanovení výměry správního trestu postupoval správní orgán v souladu s § 37 až § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky. Zejména přihlédl ve smyslu § 37 písm. a), c), g) a i) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, k povaze činnosti účastníka řízení a vzhledem k trvajícím přestupku také k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti přestupku ve smyslu § 38 písm. a) až d) a f) zákona o odpovědnosti za přestupky.

Účelem § 9 odst. 1 energetického zákona je ochrana zájmu společnosti na výkonu licencované činnosti v energetických odvětvích pouze v takovém rozsahu a takovým způsobem, jež byly udělenou licencí povoleny a tedy zajištění zájmu společnosti na tom, aby licencovaná činnost byla vždy vykonávána až po přezkoumání splnění všech zákonných podmínek, které jsou pro její výkon stanoveny v příslušných ustanoveních energetického zákona. Jen tak může být zajištěno, aby licencované činnosti byly vykonávány tak, aby byla zaručena dlouhodobá, bezpečná a spolehlivá dodávka energií zákazníkům a dalším účastníkům v trhu s energiemi v předpokládaném rozsahu.

Výrobní elektřiny plní důležitou společenskou funkci v rámci technologického řetězce (výroba, přenos, distribuce) zajišťujícího dodávky elektřiny, neboť zákazníkům může být dodávána pouze ta elektřina, která byla vyrobena. Zájem společnosti na tom, aby licencovaná činnost výroby elektřiny byla vykonávána na příslušných zařízeních v příslušné provozovně (výrobně) tak, jak je stanoveno v platné licenci, lze vzhledem k významu výroby elektřiny při uspokojování základní a zásadní celospolečenské potřeby spočívající v zajištění dodávky elektřiny nepochybně považovat za zájem významný.

Účastník řízení tím, že nesplnil zákonný požadavek oznámit Úřadu změnu podmínek pro udělení licence spočívající ve změně svého sídla, tento společenský zájem nerespektoval. Vzhledem k uvedenému proto správní orgán s ohledem na důležitost společenského zájmu, který byl jednáním účastníka řízení dotčen, hodnotí ohrožení tohoto zákonem chráněného zájmu jako okolnost, která závažnost přestupku zvyšuje.

Účastníkovi řízení není vytýkáno jednání, které by ve svém důsledku znamenalo překročení rozsahu uděleného podnikatelského oprávnění, nebo změnu parametrů výroby, které byly v rámci udělené licence osvědčeny, ale to, že Úřadu neoznámil změnu svého sídla. Z hlediska závažnosti následků jednání účastníka řízení považuje správní orgán takové jednání za méně závažné, než neoznámení změny technických parametrů provozovny, jejímž důsledkem je provozování výroby elektřiny způsobem, který v řízení o udělení licence vůbec nemohl být posouzen a osvědčen. Správní orgán proto hodnotí z hlediska vzniklého následku a rozsahu závažnost jednání účastníka řízení jako nižší.

Pokud jde o způsob spáchání přestupku, má správní orgán za to, že jednání účastníka řízení nebylo vedeno záměrem cíleně porušovat zákonem chráněný zájem. K jednání

účastníka řízení došlo spíše z důvodu prostého nerespektování zákonem stanovených povinností, resp. jejich považování za pouhou formalitu. Uvedené sice nebylo ve správním řízení postaveno najisto, avšak přesto správní orgán k tomuto závěru s ohledem na zásadu *in dubio pro reo* přihlédl jako k okolnosti, která závažnost přestupku snižuje.

Správní orgán se dále zabýval otázkou délky trvání přestupku a dospěl k závěru, že protiprávní stav trval ode dne 19. května 2015 do dne 7. června 2017. Uvedené doba trvání porušování zákonem stanovené povinnosti po dobu více než dvou let byla vyhodnocena správním orgánem jako okolnost zvyšující závažnost přestupku.

Vzhledem k povaze účastníka řízení, který je držitel platné licence na výrobu elektřiny provozující výkon licencované činnosti, by právě účastník řízení měl znát a bezpodmínečně dodržovat povinnosti vyplývající s příslušných právních předpisů, a to zejména z energetického zákona. Uvedené správní orgán vnímá jako okolnost zvyšující závažnost přestupku.

Po celou dobu, po kterou trvalo jednání účastníka řízení, bylo toto jednání přestupkem (správním deliktem) a bylo postihováno stále stejnou sankcí. Správní orgán proto s ohledem na tuto skutečnost nemohl při určení druhu a výměry uložené sankce přihlídnout k tomu, že k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za něj stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.

Správní orgán při ukládání pokuty zohlednil jako výrazně polehčující okolnost výslovně neuvedenou v § 39 zákona o odpovědnosti za přestupky skutečnost, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, a lze tak konstatovat, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010 č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za přestupek je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Z úřední činnosti správní orgán zjistil, že účastník řízení v rámci předmětné výrobní obdržel za období 2010 - 2016 vyplacenou podporu ve výši [REDAKCE] Kč. Vzhledem k tomu, že pokuta byla stanovena ve výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, nelze s ohledem na shora uvedené v případě účastníka řízení, který je držitel licence na výrobu elektřiny, uvažovat o tom, že by pokuta pro účastníka řízení mohla mít likvidační charakter.

Po zvážení všech okolností případu byla správním orgánem pokuta stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí, tj. u samé dolní hranice možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň může vzhledem k závažnosti přestupků plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných

případech.

VIII. Náklady řízení

Výrokem IV. tohoto rozhodnutí je účastníkovi řízení ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a podle § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s § 152 správního řádu k Radě Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Jiří Kreuzman, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Praha